

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۰۷ اکتوبر ۲۰۱۲

عملکرد امپریالیسم؛ ۱۱ سال اشغال، کشتار بیرحمانه یک

ملت و نابودی تمام زیر ساخت های یک کشور

به تاریخ ۷ اکتوبر ۲۰۰۱، نیرو های مهاجم امریکا و برتانیه به کمک و رهنمائی پیروان ضد ملی احمد شاه مسعود خاین وسایر گروه های میهن فروش، افغانستان بی وسیله را مورد حمله قرار دادند. این تجاوز به بهانه جنگ علیه تروریسم و انهدام نظام طالبی که متهم به حمایت از تروریستان القاعده شده بود، اعلام گردید. اما بعداً آشکار شد که امریکا و متحدان اهداف ستراتژیک طولانی در افغانستان و منطقه دارند. همچنان بعداً معلوم شد که سقوط و عروج دوباره طالبان یک دام تزویر برای اشغال افغانستان بیش نبوده است. امریکا پست ترین، ناموس فروش ترین، بی وجدان ترین، خاین ترین و فاسد ترین افراد بشر را در افغانستان به قدرت رسانیده است. حامد کرزی، جلالی، خلیلی، قانونی و عبدالله و رهین در بی شرافتی و میهن فروشی سر نجیب، ببرک، سلیمان لایق و دستگیر پنجشیری و اسدالله سروری را خاریده اند. استعمار هم همین انسان های سگ صفت را ناز می دهد و از عوعو شان تا روز موعود مستفید می گردد تا این که روزی همه را در کثافت خانه و خندق تاریخ حواله دهد.

حملات تروریستی روز ۱۱ سپتمبر وسیله ای برای تجاوزات پی در پی امریکا گردیده است. علت و عامل حادثه تروریستی ۱۱ سپتمبر هنوز هم در محافل سیاسی و نظامی جهان مورد تبصره قرار می گیرد و توجیه امریکا بیشتر مورد شک و تردید واقع می شود. جریان تجاوز امریکا در افغانستان به نام "عملیات آزادی متداوم" و نحوه تجاوز برتانیه به اسم "عملیات حقیقت" مسمی گردید. هدف واقعی امریکا و برتانیه نه تأمین آزادی بود و نه ثبوت حقیقت، بلکه با خلق وحشیگری، به زنجیر کشیدن افغانستان و به اسارت بردن مردم آن مرام غائی بوده است. امپریالیسم خواست به جهان فخر بفروشد که چطور قدرت های عظیم دنیائی با تکنالوژی بی مانند می توانند یک کشور فقیر و تکه تکه را به سوی نابودی و نیستی بکشانند و از خیانت پشنگان داخلی در انهدام کشور شان سود بجویند. امپریالیسم مهیب ترین اسلحه را که در زراد خانه خود داشته، در کشتار مردم ما به کار انداخته است:

بی-۵۲، بی-۱ لئسر، اف ۱۶، اف ۱۵، اف ۱۴، اف ۱۸، اف 117A، ای سی ۱۳۰ گنشیپ، بم های

<http://inventors.about.com/library/inventors/blbunkerbuster.htm>

ضد زیر زمینی، راکت های کروز توماهاک، بم های دیزی کتر (بزرگترین بم در جهان)، هیلوکوپتر های اپاچی، سیهاک و ستلین و طیارات جنگنده هاریر انگلیسی و صد های دیگر که افغانستان و مردمش را به تباهی کشانیده اند. بعضی اسلحه ها بار اول در کازار کشور ما مورد استفاده قرار گرفت تا مفیدیت و نواقص آنها برای جنگ پروران پنتاگون تثبیت گردد. وحشتی که امپریالیسم در افغانستان برپا کرده و آتشی که برای کشتار مردم ما به کار برده ، در تاریخ جهان کم نظیر بوده است.

جلسه بن در دسمبر ۲۰۰۱، تجاوز به افغانستان را مشروعیت بخشید و نظام مستعمراتی را در کابل به وجود آورد. بر مبنای آن جلسه، ردیل ترین انسان ها بر اریکه قدرت رسانیده شده اند. طبقه حاکم جدید افغانستان از زمره پست ترین افراد بشر محسوب می شوند. از این به بعد، فساد اخلاق، ان جی او بازی، خیانت به میهن، تربیه جواسیس، تجمع غیر مشروع ثروت، بی بند و باری، دزدی و غارت ثروت ملی، تفرقه افگنی، تشدید جنگ قومی و دامن زدن اختلافات مذهبی و تشویق روحیه تجزیه طلبی ارمغان امپریالیسم در افغانستان بوده است. عملکرد امپریالیسم در افغانستان و خدمت جواسیس افغان برای استعمار جهانی در جلسه های بعدی در دور دنیا بیشتر تثبیت گردیده است. از زمان تجاوز تا امروز، هزار ها تن از هم میهنان ما بدون سوال و پرسش به کام مرگ رفته اند. تجاوز به ناموس مردم، بی حرمتی به مرده و زنده کشور، تخریب منازل و سوختاندن اجساد انسان های هلاک شده چهره واقعی امپریالیسم متمدن را آشکار ساخته است.

امضای پیمان ستراتژیک که یک تعداد ناموس فروشان مدافع آن شده اند، افغانستان را برای مدت طولانی در زنجیر غلامی امپریالیسم قرار خواهد داد. این پیمان به تأسیس مراکز دایمی امریکا تأکید می ورزد تا این کشور بتواند افغانستان و منطقه را دایم زیر نظر داشته باشد. ناموس فروشان میهن ادعا می نمایند که بر مبنای این پیمان، امریکا از افغانستان در مقابل تجاوزات پاکستان و ایران دفاع خواهد کرد. در حالی که چنین نیست و حتی کرزی بی وجدان از بی تفاوتی امریکا به ارتباط تجاوزات پاکستان شاکی شده است. این جاست که حقانیت پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" در تحلیل و تجزیه حوادث کشور و نیات استعمار جهانی ثابت شده و چهره های کریه منادیان استعمار برملا گردیده است.

با وجود موفقیت های آتی، امپریالیسم در افغانستان خواب آرامی نداشته است. از جنگ و گریز طالبی تا مقاومت مردمی، امپریالیسم را در نارامی دایمی قرار داده است. تصور این که امپریالیسم میتواند به آسانی بر افغانستان مسلط گردد، حبابی بیش برایش نبوده است. جنرال های مغرور امریکائی و ناتو یکی بعد دیگر با سرشکستگی از میدان جنگ افغانستان فرار می کنند. تلفات عساکر امریکائی از ۲۰۰۰ گذشته و قوای بی "همتای نظامی" امریکا طعم سرافکندگی را هر روز در رویانی با مردم ما چشیده اند. امریکا از اجبار با "دشمن" شکست خورده قبلی، درب مذاکرات صلح را با طالبان باز کرده اند، اما تا اکنون نتایج دلخواه به دست نیاورده اند. "دشمن" قبلی به ضعف قوای تجاوز کار پی برده و به آسانی به تفاهم تن در نمی دهد و از موقف خویش عقب نشینی نمی کند. حال امریکا این وظیفه را به نظام دست نشانده اش محول کرده و خود در عقب نظاره گر حوادث خواهد شد. امپریالیسم سعی خواهد کرد که بعد از ۲۰۱۴، مراکز نظامی خود را حفظ کند و تسلط خود را بر افغانستان از طریق مشتکی از جواسیس تداوم بخشد. امضای "توافق همکاری متداوم ستراتژیک امریکا و افغانستان" حالت مستعمراتی افغانستان را تثبیت نموده است.

مبارزات مردمی در میهن ما ادامه خواهد یافت. جز "مبارزه متداوم" راهی دیگر برای به دور انداختن اجانب و آزادی کشور از قید بیگانگان و رهائی مردم از زنجیر غلامی وجود ندارد.